

Janneke

*De kinderen
staan aan het
begin van hun
samenzijn.
Mijn ouders
zijn al 63 jaar
samen*

Rituelen

Terwijl ik de gele bolbloemetjes van deze ornithogalum (vogelmelk) schilder, dwalen mijn gedachten af naar het bezoek dat de vrouwelijke dominee bracht aan mijn ouders. Toen ze beiden 91 waren konden ze niet meer gewoontegetrouw naar de kerk. Dus vroegen wij, de kinderen, haar of zij zo nu en dan eens langs wilde komen. Zij kent mijn ouders van vroeger uit de Noordoostpolder. Dat vertrouwde komt goed van pas nu mijn moeder in het verpleeghuis langzaam maar zeker op weg is naar haar einde. We hebben mijn stramme vader meegenomen en staan rond haar takelbed in het eenvoudige, kale wit-beige kamertje, wanneer hij haar kusjes geeft en de zorgzame verpleegsters ons alleen achterlaten. Vader pakt haar hand en streelt hem. De dominee bidt, leest uit de Bijbel en zegent beiden door haar handen op hun hoofden samen te leggen. Zo ontroerend.

Enkele dagen later gebeurt eigenlijk hetzelfde. We gaan naar het huwelijk van kinderen van vrienden in de *Sint-Jan* van Den Bosch. Wat een contrast. De magistrale kathedraal, rijk gevuld met prachtige bloemen, 16e-eeuws houtsnijwerk. Wanneer het koor Vivaldi's *Gloria In Excelsis Deo* zingt en de kerkgangers samen *U zij de glorie*, waan je je door de geweldige akoestiek in de hemel. Het jonge paar krijgt ook de handen ten zegen opgelegd. De rituelen zijn dezelfde als in het verpleeghuis. Het *Onze Vader* ontbreekt ook hier niet. Maar pas nu krijg ik er tranen van in mijn ogen. Deze kinderen staan nog maar aan het begin van hun samenzijn. Mijn ouders zijn het al 63 jaar. Het begint in alle glorie en het eindigt in soberheid. Buiten schijnt de zon. We feliciteren het jonge paar en wensen hen veel en lang geluk. Er kan nog veel gebeuren in 63 jaar. Gelukkig maar.

Janneke is biologe en botanisch tekenaar.
www.jannekebrinkmansalentijn.nl

